

Obama contra Telefónica, per exemple

Les primàries de New Hampshire seran, avui, una prova de foc fonamental per a Barak Obama. Una victòria en aquest estat de Nova Anglaterra encarril·larà el seu paper de favorit com a candidat demòcrata i, si fos així, des d'ací hauríem de seguir molt de prop què passa als Estats Units. Perquè Obama i Edwards toquen dues qüestions que ací cada volta són més recurrents: el malestar pel paper dels partits i el malestar pel tracte de favor que les grans empreses reben del poder polític o, dit d'una altra manera, pel maltracte que rep quasi tothom que no és una gran empresa.

Les primàries de New Hampshire seran, avui, una prova de foc fonamental per a Barak Obama. Una victòria en aquest estat de Nova Anglaterra encarril·larà el seu paper de favorit com a candidat demòcrata i, si fos així, des d'ací hauríem de seguir molt de prop què passa als Estats Units. Perquè Obama i Edwards toquen dues qüestions que ací cada volta són més recurrents: el malestar pel paper dels partits i el malestar pel tracte de favor que les grans empreses reben del poder polític o, dit d'una altra manera, pel maltracte que rep quasi tothom que no és una gran empresa. Edwards i Obama van saludar la victòria obtinguda a Iowa amb dos discursos durs i desacostumats, el d'Edwards encara més. En tots dos van deixar clar que representaven un canvi que vol posar fi a les polítiques del poder imperant a Washington, no tan sols del republicà sinó també del demòcrata. I van retreure, sense embuts i amb nom i cognoms, una de les xacres més punyents d'aquestes polítiques, que és l'estreta aliança que tenen amb els grans poders econòmics, que aprofiten la potència de l'estat per anorrear el teixit econòmic tradicional. És com si un polític guanyador d'ací fera un discurs afirmant que no pot ser que la Caixa ens ho cobre tot, i per tot, començant pels peatges, o que és impresentable que Telefónica retarde per interessos propis l'extensió de la societat de la informació, a base d'usar la seua posició privilegiada de mercat sols en benefici propi. O que hi ha massa vincles entre els partits i les grans empreses, massa encreuament i massa mobilitat. Demagògia? Totes dues qüestions són molt importants i cada vegada hi ha més gent que hi veu un component essencial de la nostra vida pública. Molts tenim la sensació que els nostres governs, de l'un color i de l'altre, són tous i condescendents fins a l'extrem envers les grans empreses i que cada vegada fan més difícil i complicada la vida de les petites i mitjanes i dels ciutadans particulars, envers els quals l'exigència no és gens tova. Obama i Edwards són, en aquest sentit, impulsats des de baix. La direcció del Partit Demòcrata no aposta pas per ells, sinó per Hillary Clinton, però hi ha una dada del caucus d'Iowa que em sembla important: va anar-hi a votar més gent que mai, va anar-hi a votar més gent que no havia votat abans que mai, van anar-hi a votar més joves que mai i la immensa majoria d'aquest grup de nous votants ho va fer per Obama i Edwards i ho va fer afirmant que calia aturar el descrèdit de la política i que 'Washington' no es podia reformar des de dins, sinó que calia canviar-lo des de fora, amb un polític que desvetlle il·lusió i confiança. Oi que sona molt a això que passa al nostre país?

8 gener 2008

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)